

Шастик був мишею і мешкав у метро.

Він народивсь у великій родині, яка жила під пероном шумної станції.

Самі миші називали свій дім Щедрим Закутнем.

Поки над головами з гуркотом проносилися поїзди, дорослі миші підбирали їжу.

Коли поїзди зупинялися, вони бігли до своїх гнізд.

А коли ставало тихо, старі миші розповідали всілякі історії. Найчастіше про Край Тунелю: страшне місце без даху і стелі, що аж кишіло ласими до мишей страховиськами. Та мав цей Край Тунелю і свої принади. Там було свіже повітря. А на безстрашну мишу чекали найкращі наїдки і найм'якші гніздечка.

Найбільше Шастику подобались години, коли розповідали ці історії.

Коли він підріс і міг уже сам шукати поживу, то заходився вивчати дно станційного тунелю. І постійно знаходив то якусь дивовижу, то якусь витребеньку, а деколи й щось таке, що навіювало спогади про якусь улюблену історію.

І Шастик став приносити ці знахідки додому.

